

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreae Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiaë, 1626

Ad Qvæast. XXI. Quid est Fides?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

parte per nos satisfacere; idque tum præstando legē quadantenus perfectē; vel ut ad quæstionem V. supra patet: tum luendo pœnam temporalem, vel hac in vita voluntariam, aut in purgatorio necessariam. Vide in meo *Lutherocalu* part. 1. q. 91. & par. 3. q. 99. & 100. & par. 4. q. 81. 82. 83. Itemque in *Antichristo* p. 2. qq. 38. 39. 40. Isthic copiosa breuitate distincte, ordine, ac solidè ex Bellarmino omnia. Addo, mutò quenihi: Nisi quod Ministri Apologia hinc scateat hæresibus penè tot, quot crepat sententias.

AD II. Nego consequentiam in ridicula ratiocinatione tali Ministrali: Possimus ex aliqua parte satisfacere; & peccata augemus: ergo ex nulla parte satisfacimus. Præmissæ sunt meæ, & veræ: conclusio est tua, & hæretica. Patet ex meis *Lutherocalu*: citatis. Ergo quod carpo, id reprobo, & anathematizo.

Deinde dixi: istud, Homo non poterit Deo respondere vnum pro mille; *ex rigore iustitiæ, verum est*: id est: non potest ei satisfacere de Condigno: at potest ex Congruo, *ex aliqua parte*. Quam correctionem recte opposui Caluinismo, de *nulla ex parte*: Nec approbo, quod carpo; sed distinguo.

AD III. I. Contradicit Minister ipse sibi, & falsum asserit mihi. Nam Ego assero, Posseregenitos nos per nos satisfacere *aliqua ex parte*: Et Minister ideo me hætenus impugnavit, vultque, *Nulla ex parte* nos posse seu regenitos, seu irregenitos.

2. Ad Rationem dico: hoc, *Imperfecta satisfactio est nulla*: est contradictio, & Sophisticatio vana. Respectu nostri perfectum dicitur, quod respectu Dei est imperfectum.

3. Ad Scripturas Dico: Eæ loquuntur de *Primario* Mediatore, & Redemptore per Sanguinem; de que vnica oblatione cruenta, vnde ad incruentitas vis omnis dimanar.

4. Ad istud: *Si per legem*. &c. ibi fit sermo de Lege Vetere Iudaica cæremoniali; non de Noua Christiana. De merito Christi passi vide in meo *Lutherocaluinista* part. 1. qq. 59. 60. 61. 62. & part. 4. qq. 51. 53. &c. & p. 4. q. 64. Inq. *Antichristo* par. 1. q. 15. 16. & supra hic ad quæst. 1. in 2.

AD QUÆST. XXI.

Quid est Fides?

MINISTER in Caluino-catechetica descriptione colligit sex à me correctæ, & in totidem status quæstionum ieducit.

I. An fides iustificans sit Notitia?

CALVINUS Instit. 1. 3. c. 2. §. 3. Affirmat: *Ignorantiam humilitate temperatam Fidei nomine insignire, absurdissimum est. Fides enim in Dei, & Christi COGNITIONE, non in Ecclesia reuerentia, iacet.* &c.

MINISTER, & Catechesis aiunt, esse quoque certam.

Suadet I. Quia fides Iustificans includit in se Historicam, & Temporariam, id est, professionem oris, defestibilem tamen: At hæc vtraque est Notitia: ergo & Iustificans.

2. Quia, Ioan. 6. *Nos credimus, & Cognouimus te esse Christum.* Ioan. 17. *Hæc est vita æternam Cognoscant te.* Heb. 11. *Per fidem Intelligimus.* &c.

3. Quia fides est fiducia; at hæc sine certa notitia nec cogitari potest: ergo & illa.

4. Quia fidei sedes est in intellectu: ergo est notitia.

NOTAT hic: Multa credimus, quæ non intelligimus secundum *de diu. 1. cur, & quomodo* ita sint: vt Trinitatem, Creationem, Incarnationem. &c. Sed nil credere possumus, quod non scimus esse verum, i. secundum *de diu. 1. id est, quod sit Trinitas, creatio, &c.* Ideo nugatur Bellarminus l. 1. de iustif. proferens testimonia Patrum ad probandum; Fidem non esse notitiam, sed ignorantiam simplicem, etiam *de diu. 1. cum de ea loquantur, quæ est de diu. 1. Falsa igitur est Romana fides implicita, seu Carbonarij, respondentis; Credo, quod Ecclesia: & hæc credit, quod ego.*

RESPONDEO hic, quod in meo *Lutherocaluinista* par. 4. q. 54. inq. *Antichristo* par. 4. q. 30. Fides non est propriè notitia; sed Assensus; non Apprehensionis fidem præcedentis; sed Iudicij, quod sequitur Autoritatem proponentis; neq;

B 2 quod

quod sequitur Rationem rei; id est, Fides est assensus, seu iudicium *regis & d. de*, non *regis & d. de*. Propter Quod, credimus; estque Fides Assensus: propter Quia intelligimus, estque fides Notitia. Illa dicit; hæc docet. Illius ratio est Reuelatio: huius intellectio.

AD SVASIONEM I. DICO. VNA fides est iustificans, continens S. Scripturæ Historias, Miracula, Promissiones, & oris professionem: non triplex, vt Caluiniſtis; nõ quadruplex, vt Ministro placet. Et ea est Assensus propter Quod; Notitia verò improprie propter Quia, dici supernaturalis potest, vt, quæ habeatur de reuelatione, Testimonio, Consensuque; Ecclesiæ.

AD II. Credimus, ex auditu propter Quod: Cognouimus ex miraculis & conformitate ad rationem, propter Quia: Sic & intelligimus supernaturaliter; quod est Credere, non, Scire proprie.

AD III. Fides, Spes seu fiducia, & Caritas sunt tres Theologicæ virtutes, specie distinctæ; vt vna esse altera nequeat.

AD IV. Non sequitur: quia est supernaturaliter in intellectu, ei diuinitus infusa: & Infusa effectus est Cognitio, notitiæ Christi; præsupponens reuelantis autoritatem.

AD NOTATIONEM acquiesco: ideoque Vera est Romana, & erat Carbonarij, fides implicita, quæ melius per Ignorantiam definitur, quam per Notitiam.

II. An fides iustificans sit tantum gratia infusa?

CALVINVS Instit. l. i. c. 7. §. 5. *Sciamus veram esse fidem, quam Spiritus Dei cordibus nostris obſignat.* Ergo est infusa gratia. Fidem tamen Scriptura ducit ad cognitionem Dei, ait *Inſt. l. i. c. 16 §. 1.*

MINISTER nec ait, nec negat. Affirmationem tamen meam, vt alienam & peregrinam, eleuat sannis in me iactis. Illustrissimũ Bellarminum ait docere tantum quod fides non sit proprie notitia, sed assensus; quin potius ignorantia simplex: non facere mentionem Gratia infusa.

RESPONDEO: Ab autoritate negative ratiocinari, est nugari: Non dicit id Bellarminus; ergo non est? At dicit Sapiens, Sap. 4. *Qui non est operatus iniquitatem. &c. dabitur illi FIDEI DQ-*

NVM electum. Dicit Petrus in Concilio Generali, Act. 15. *Novit corda DEVS. &c. dans illis Spiritum Sanctum, sicut & nobis, & nil discreuit inter nos, & illos, (gentiles) fide purificans corda illorum.* En infusa gratia Fides iustificans. Dicit Paulus, Gal. 3. *Ex fide iustificat Gentes DEVS: ergo ex gratia iustificante Infusa, non imputata.* Rom. 1. *Euangelium VIRTUS DEI est in salutem omni Credenti.* Rom. 3. *Iustitia Dei per fidem IESV CHRISTI, IN omnes, & SVPER omnes, qui credunt in eum.* Ecce infusionem gratiæ iustificantis. Heb. 11. *Fides est sperandarum SVBSTANTIA rerũ, argumentum non apparentium.* i. ait Augustinus est *sperantium in xpi & p. b. r. fundamentum*, sustentans nos in spe futurorum bonorum: Vnde *iustus ex fide vivit*, velut ex anima infusa: Estque rerum speratarum quædam substantia in animabus sperantium. Bonum bonorum optimum: ergo *de sursum est à Patre luminum, ac infusum.* Clarissime Apostolus Ephel. 2. *Gratia estis saluati per fidem; & hoc non ex vobis: DEI enim DONVM est.* Ergo gratia infusa.

Dicit & S. Basilius in Asceticis, serm. de fidei confessione. *Fides est eorum, quæ dicta sunt, assentiens approbatio, sine vlla hesitatione, cum animi persuasione, de eorum veritate, quæ DEI MVNERE sunt prædicata: At hoc munus Dei est gratia infusa.* Quocirca, Rom. 8. *Spiritus fidei infusus reddit testimonium Spiritui nostro, credentium actu; quod nemo scit supernaturaliter, i. credit, nisi qui accipit infusam supernè gratiam fidei: Ideo Verbum caro factum est, & HABITAVIT IN NOBIS, per fidem IESV CHRISTI: Et hæc est vita æterna, vt cognoscant te. &c. notitiã supernaturali infusa; non, naturali acquisitã, aut phantasticã imputatã.*

Præclarè S. Bern. epist. 190. (quod contra Noticiassantes recito.) *Fides, ait, est Substantia rerum sperandarum; non inanium Phantasia. &c. Et infra: Quid magis contra rationem, quam ratione (propter Quod, non Quia:) rationem conari transcendere? Et quid magis contra fidem, quam credere nolle, quicquid non possit ratione attingere? Eccles. 19. Qui cito credit, levis est corde. Curo credere est adhibere fidem ante rationem, (propter quia,) &c: Illam, quæ in Deum est, fidem, Beatus Papa Gregorius,*

gorius, Hom. 26. in Euang. negat planè habere meritum, si ei humana ratio præbeat experimentum. &c. Laudatur Maria, Luc. 1. quod rationem fide præuenit; & punitur Zacharias, quod fidem ratione tentauit. Abraham commendatur, Rom. 4. qui contra spem in spem credidit.

Dic, Minister, porrò: quod tam aliena & peregrina responsio mea hæc: *Fides est gratia infusa*: sit dormienti, quam vigilianti similior. Tuæ animam in patientia satisfactoria sanant sanent meam: tuam, in fide & charitate meliore, DEVS.

Quid, quod tui Caluini sit vox, Inst. l. 2. c. 3. ista: *Fidem gratuitum esse Dei donum cum tota Scriptura clamet*; sequitur, *ex mera gratia esse, ubi Velle bonum incipimus, qui ad malum toto animo sumus naturaliter propensi*.

III. An Verbum DEI distribuatur in Verbum Scriptum, & Traditum?

CALVINVS Inst. l. 4. c. 8. § 8.9 &c. rigidè negat; & pugnat acerbè, Traditumque rejicit omne, atq; condemnat.

MINISTER hic equus in planicie exultans, & insultans, pernegat. Ac E'negodiducogalos arguit Rom. Ecclesiam: 1. Docentem; *In Scripturis non contineri expresse totam doctrinam de Fide, siue Moribus necessariam: sed Traditiones pari pietatis affectu venerandas esse pro Verbo DEI*.

2. Ponentem iraprium discrimen inter Scripturas, & Traditiones; has euehendo, illas deprimendo. Huc è Pontificiis recitat testimonia complurium, & se scilicet reperisse putat.

3. Sugillatque Bellarminum afferentem; *Apostolos non omnia omnibus; sed quædam omnibus, quædam solum Prælati. &c. prædicasse*. Quasi ait, Scriptura non sit, Rom 1. *Virtus Dei in salutem OMNI Credenti*. Quasi, non sit, Ephes. 4. *VNA fides*, sed multiplex: Quasi sint excellentiora mysteria in Traditionibus, non prophananda omnibus.

RESPONDEO: AD I. Romana Ecclesia id vere dicit, ac docet: patet in meo *Lutherocalu. par. 1. q. 5. & in Antichristo p. 1. q. 2.*

AD II. Non Ecclesiæ; sed Scriptorum illud est discrimen: & verum citra S. Scripturarum derogationem, & Traditionum antepositionem. Nec enim tam ipsas inter sese compa-

rant, quoad Ipsas; quàm quoad vtrarumque Verbum; Scripturarum quidem apud hæreticos, earum & frequentatores, & abusores; Traditionum verò apud Romano-catholicos, harum obseruantes præter, non contra Scripturam; ac vtrifq; conterentes Zabulon hæreticam.

AD III. Benè, verè Bellarminus. Nam *omni credenti Scripturam, & Scripturæ, est ea virtus in salutem*: vt continens articulos fidei salutare; omnibus omnes, credendo; at alios his, istis alios exequendo, iuxta vocationem cuiusque, Neque tamen idcirco fides est in sese multiplex; nisi in exercitio; sed *Vna in se, in Communione fidelium, in Consensu*. Sicut erat *Credentium cor vnum & anima vna*: & tamen alij propheta, alij doctores, &c. Neque etiam sunt excellentiora mysteria in Traditionibus reuelata; sed custodita; quæ ortum suum ac reuelationem habeant aut in Verbo Scripto; aut certè in vno eodemque eiusdem Spiritu, in fallibiliter Ecclesiæ Dei Assistente.

II. MINISTER suadet contraria 1. Ex 2. Tim. 3. *OMNIS Scriptura. &c. utilis est ad docendum. &c. ut perfectus sit homo Dei. Omnia, id est, tota: Vtilis, id est, sufficiens, sufficientia totali & essentiali; partes verò scripturæ, vt libri, sententiæ, habent sufficientiam partialem*.

Idem S. Patres tstantur; quos cum citat, tum recitat, eorum vindice Witakero contra Bellarminum l. 4. de Trad. c. 11. allegato.

2. Quin Bellarminum dicendo; *illa omnia esse scripta ab Apostolis, qua sunt Omnibus necessaria ad salutem*: idem docere cum Caluini ait: *Verum tamen, alia omnibus simpliciter; alia Prælati, Episcopis, Presbyteris, necessaria dicentem*, docere vult nouam hæresin, contra Eph. 4. *Vna fides*: contraque S. Thomam & Caietanum ibidem.

3. Demum, quæ Pontificij referunt ad Traditiones non scriptas; sunt ea, in quibus ab Christo, Apostolis & Orthodoxis dissentiunt. Huc enumerat multa ex Soto, Canisio, Costero, Stella, Cano, Lindano; quorum accipit confessiones gratulabundus, canitq; triumphum.

RESPONDEO AD IV. 1. Esto, *Omnis sit tota; aut Vtilis*, nunquam est idem quod *Sufficiens*. Atqui de Vtilitate loquitur Paulus, non de Sufficiencia vlla, minus de vniuersali.

2. Deinde; *Omnis vt sit Tota*; at non est *Sola Scriptura sufficiens*; sed *Omnis illa perscripta litera vna cum Spiritu Sancto*;

b 3 qui

qui docebit vos omnia; & suggeret vobis omnia; & ducet vos in omnem Veritatem: illa omnis est cum Veritas, tum & Sufficiens. Atque propter illum Spiritum Sanctum, Scripturarum ac Traditionum Dictatorem, utraque pares æstimantur: ac Traditiones eò excellentiores, quò minus vsui semper fuerunt hæreticis, quam Scripturæ; eò quò conformiores erant Scripturæ, aut nihil iisdem contrariæ seu in verbo, seu in sensu.

Atque hæc est S. Patrum mens & consensus. *Esto*: Sint pauci, qui subinde plus Scripturis, quam Traditionibus dare videantur: At sunt duplo plures, qui traditiones non Scriptas commendunt recipiendas, præsertim contra hæreticos. Deinde; plerique S. Patres defendunt Traditiones; oppugnat verò eas nullus: soli eas infestant hæretici: qualis Wittakerus, & Minister Caluino-catecheticus.

AD II. Iam liquet in responsione ad 3. Deinde; Minister, ut subinde me, ita hîc & Bellarminum facit suum: Sed fucus facit fucum: arripit dictum verum solum; & omittit distinctionem additam dicto; aut esse hæresin dicit: Nimirum, quia contra ipsum hæreticum facit, refellere nescium. De me fecit iam supra sæpius idem.

AD III. Tu dixisti, Sed non docuisti; tamen est multum multa enumerasti. Age, doce vel vnicum ex omnibus ijs, in quo Romano-catholici ab Christo, Apostolis & Orthodoxis dissentiunt. Hunc dissensum docere te oportuit magis, quàm tradita solum recensere. Quamquam in iisdem scriptores vocem *Traditio* capiunt tum latissimè, tum improprie. Patet in multis per eos recensitis.

Quare, Omnino pugnas ineptè, ne dicam ridiculè: neq; minus solida, vel magis solida contra Traditiones est tua exceptio Ministri; quam sinistralami contra Bellarminum distinctio. Agnosce tuas sannas saniofas, & vesanas; verba tibi reddo tua: nec verba danti do verba.

IV. An fides iustificans sit Fiducia?

CALVINUS Inst. l. 3. c. 2. §. 7. affirmat: esse & Noticiam, & Fiduciam, gratuita in Christo promissionis veritate fundatam. &c. & in ordi. us ob signatam. Idem

l. 3. c. 2. §. 6. 7. Eam, ait, extra periculum defectionis esse, quia totum pietati constantiam postulans Filius Dei, repulsam passus non est. Idem Inst. l. 2. c. 2. §. 16. Fiducia, ait, est ex virtutum Dei recognitione, acquiescendi in eo securitas cum in eo sapientiam, iustitiam, potentiam, veritatem, bonitatem omnem reponentes. sola eius communitatione nos beatos existimamus. Et Fides est ei hæc fiducia.

MINISTER affirmat, Fidem non esse solum Noticiam, nec solum assensum; sed & Fiduciam. 2. Et ob hanc non generatim duarum appellari *πιστις*, plenitudinem fidei, Hebr. 10. *πιστις*, fiducia, 2. Cor. 3. *πιστις*, substantiam, Hebr. 3. Sed speciatim quoque *πιστις*, Fiduciam: ut Eph. 3. *Habemus fiduciam* & accessum in conscientia per fidem. 1. Timot. 3. *Acquirent sibi fiduciam in fide*. Hebr. 4. *Accedamus cum fiducia ad thronum*. Rom. 4. *Contra spem in spem creditur*. &c. *non infirmatus est fide*. &c. *non basitavit infirmitas, si a confortatus est fide*. Et Bellarminus fatetur, Hoc significare posset, fidem Abraham fuisse insignem, ita ut Fiduciam quoq; pepererit.

Parochus autem, dicens, *Fides non est solum fiducia*, calumniatur; ac si nos id doceremus: cum eam definiamus specificè per Fiduciam & præcipue; per Noticiam vero genericè.

RESPONDEO AD I. Minister in hoc non nihil pugnat communi theologiæ Caluinistæ, apud Scharpium Scotobritannum in Cursu theol. Genevæ impresso, de iustific. controuersis 11. Nos affirmamus, ait Scarpius, quod fides **NO SIT ASSENSVS in rem incognitam; sed quod ad fidem requiratur notitia verbi, & præcipue Promissionum: freti his argumentis. &c. In Controuersiaz, idem ait: *Ad fidem iustificantem non requiritur Notitia tantum, sed multo magis fiducia*: Assensum prius excluderat: at Minister requirit. *Esto*: pugnent de Assensu: de Fiducia eis conuenit. Quam refutauit in meo *Lutherocalu. p. 4. quest. 51. 53.***

AD II. Scriptura nec generatim, nec speciatim fidem appellat fiduciam proprie. Quia fiducia est spes: spes autem & fides differunt, apud Scharpium Caluinistâ, in duobus: 1. Quod fides versetur circa præsentia apprehensa, gratiam, reconciliationem: Spes verò futurum bonum expectat. 2. Fides spem gignit credendo promissa: at spes fidem sustentat. Sic ille.

Deinde. Credere, non est Fidere, in Scripturis: ergo nec Fides est fiducia; cum fidei actus sit credere: fiducia, Fidere. Vnde habemus fiduciam,

ciam, id est spem, per fidem, scilicet effectum per causam. Item; acquirimus fiduciam in fide, scilicet priore, quam sit fiducia.

Ethoc est, quod Bellarminus ait; quod *Abrahae fides pepererit fiduciam. Quare, affingit ei Minister, quod approbet Calvinisimum suum, & docet Calvinus Inst. l. 2. c. 2. §. 42. 43. idem quod Bellarminus, scilicet, quod fides ex se spem gignat.*

Denique tricitur in voce *solum*; quasi ipsa illa fidei Calvinianæ definitio procul abesset ab sola fiducia, quæ præcipua ducitur. Quicquid sit, hæretica definitio est.

V. *An fides iustificans sit fiducia Specialis in unoquoque fideli?*

MINISTER remittit supra ad quæstionem I.

1. Addit hic: Fiduciam, siue Applicationem Specialem esse quasi uictum fidei. Suadet: Gal. 2. *Viuu in Me Christus: &c. In fide uiuofily Dei.* 2. Tim 1. *Scio cui Credidi; & certus sum, quia potens est seruare depositum Meum.* Ibid. c. 4. *Fidem seruauit: quod superest, reposita est Mihi corona iustitie.*

2. Notat: Parochus dissentit à socijs suis: Fateatur obiectum fidei iustificanti esse, non solum in genere omnia, quæ Deus in Verbo suo reuelauit; Sed spe. iatim, *Misericordiam Dei.* In quo tenet nobiscum.

3. Notat contradictionem in Parocho, qui ait: *CERTO statuens non solum alijs, sed FORSAN & mihi. &c. remissionem peccatorum donatam esse.* Si certo, ergo non forsan: si forsan, ergo non certo.

RESPONDEO. AD I. Remitto eodem ad quæstionem iam supra: doque ultro, spem ad Fidem infusam consequi à Deo item infusam; differreque specie utramque, sic, ut neutra esse, dicere altera rectè possit: ac proinde Fidem non magis esse Fiduciam, quam spem, posse: cum spes sit fiducia. Verum quemadmodum inde Minister Specialem inferre fiduciam possit, fateor, non video. Nec enim suasiones ex Apostolo loquuntur, nisi de Apostolo solo, cui ex reuelatione speciali constabat de certitudine suæ salutis absoluta, non conditionata. At cui nostrum hodie de se in persona constat; quod, & quomodo constabat Apostolo? Sicque adnotaram in Excaluinizatione; quod Minister silentio dissimulat.

AD II. Fateor, obiectum fidei iustificantis esse omnia, in Dei Verbo reuelata. Caterane-

go; deque crimine Falsi Ministrum conuenio duplicis: 1. Quod dissentiam à Socijs meis: 2. Consentiamque Calvinistis. Tua est vox, *Sed speciatim misericordiam Dei*; non mea. Sycophantam agis; Vide in ipsa 21. quæstione Catechismi: vide.

AD III. Proficit Minister; Sycophanta prius, iam sit Sophista: at nescius dialectices. Contradicentia sunt circa idem subiectum, simul, eodem tempore: at hic inquam, *Certo*, de alijs; *Forsan*, de me dico. Quia remissionem esse promissam Omnibus, scio, credo: promissamque obtingere aliquibus ex omnibus, item credo, idque certo statuens. *Mihi* verò *Forsan* etiam obtinet; spero, oro, laboro: sed nescio. Vah; te ita pudite nugari! Respondisses interim Notulis meis, quibus Scripturarum in Catechesi Abusum arguo, atque declaro. Sed pleraque præteris; *forsan* ex conscientia de Abusu Scripturarum Caluino-catechetico.

VI. *An saluemur merito Vnius Christi; an etiam meritis proprijs?*

CALVINVS affirmat Vnius Christi: negat proprijs. Vide supra ad quæst. 1. in 2. & ad quæst. 5. in 1. & ad quæst. 13.

MINISTER item affirmat; remittit supra ad quæst. 13: prætereaque nihil.

PAROCHVS. Nego, Vnius Christi; Affirmo, & Sanctorum, & Nostris cuiusque meritis: Quippe, qui credo communionem Sanctorum in cælis & in terris; ut membrorum vnius corporis sub Capite inuisibili Christo, & visibili Papa, Vicario Christi in terris.

AD QUÆST. XXII.

Quæ sunt illa, quæ necesse est hominem Christianum credere?

CALVINVS Inst. l. 4. c. 8. §. 7. *Omnium hominum Cora clausa esse conuenit, postquam semel locutus est Ille, in quo cælestis Pater omnes scientiæ & sapientiæ thesauros voluit esse absconditos.* Et ita quidem locutus est, ut NIHIL POST SE alijs dicendum reliquerit.

RESPONDEO. Nihil post se. 1. At præcedit, Mar.